

بررسی اثر چند گیاه دارویی بر روی تولید بیوفیلیم در باکتری سودوموناس آئروژینوزا

رضا سپاهی^{۱*}، احسان سپاهی^۲، فرج الله شهریاری احمدی^۳، سعید طریقی^۳، عبدالرضا باقری^۲

۱_ دانشجوی دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ۲_ گروه بیوتکنولوژی و به نژادی گیاهی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۳_ گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: rsepahik@gmail.com

مقدمه و هدف: سودوموناس آئروژینوزا یک باکتری فرصت طلب دارای قدرت بیماریزایی در انسان، حیوانات و گیاهان است. این باکتری یکی از مهمترین عوامل عفونت های بیمارستانی در طیف وسیعی از بیماران دارای نقص سیستم ایمنی شامل مبتلایان به بدخیمی ها، سیستمیک فیبروزیس، سوختگی ها و... است. همچنین سوبه های مختلف این باکتری می توانند در حیواناتی که سیستم ایمنی شان تضعیف شده علائم مشابه ایجاد کرده و موجب مرگ میزبان شوند. ایجاد بیوفیلیم توسط باکتری موجب مقاوم شدن آن در برابر بسیاری از آنتی بیوتیک ها شده است لذا لزوم تحقیق بیشتر جهت پیدا کردن جایگزین های مناسب به جای آنتی بیوتیک ها، احساس می شود. **مواد و روش کار:** در این تحقیق اثر پنج گیاه دارویی بر تولید بیوفیلیم در این باکتری مورد بررسی قرار گرفته است. بخش های مختلف پنج گیاه آویشن، آنغوزه، زیره سبز، سیر و کندل، خشک شده و سپس عصاره آنها استخراج شد. ضمناً از آنغوزه عصاره های الکلی و آبی تهیه شد. در ادامه میزان اثر این عصاره ها بر تولید بیوفیلیم در غلظت های مختلف از طریق تست بیوفیلیم در پلیت های الایزا، بررسی شد.

نتایج و بحث: نتایج نشان داد که عصاره آبی آنغوزه، عصاره سیر و آویشن موجب کاهش تولید بیوفیلیم میشوند. اما عصاره الکلی آنغوزه، عصاره زیره و عصاره کندل موجب افزایش تولید بیوفیلیم شد. لزوم تحقیقات بیشتر در این زمینه احساس می شود.

واژه های کلیدی: سودوموناس آئروژینوزا، بیوفیلیم

ایمنی و مدیریت در آزمایشگاه

زهره حسینی^{۱*}، غلامرضا سرگزی^۲، روح الله زاهدی^۳، مهدی حیدرزاده^۴، منا حسینی^۵

۱_ کارشناس آزمایشگاه اداره کل دامپزشکی استان سیستان و بلوچستان ۲_ مدیر کل دامپزشکی استان سیستان و بلوچستان ۳_ معاون فنی اداره کل دامپزشکی استان سیستان و بلوچستان ۴_ مسئول آزمایشگاه اداره کل دامپزشکی استان سیستان و بلوچستان ۵_ دانشجوی سال سوم دکترای حرفه ای دانشگاه زابل

پست الکترونیکی نویسنده مسؤو: Zahra_hosseini85@yahoo.com

امروزه بیماریها و حوادث ناشی از کار به یکی از نگرانیها اجتماعی جامعه و دست اندرکاران مسائل بهداشت ایمنی محیط کار، تبدیل شده است. علاوه بر عوامل مربوط به فرهنگ عمومی ایمنی و بهداشت، عدم اجرای قوانین و مقررات مربوطه و کمبود آموزش را می توان از جمله دلایل بالا بودن میزان حوادث و بیماریهای ناشی از کار بر شمرد. امروزه با توجه به اهمیت سلامت نیروی کار در تمامی کشورها، نیاز به مدیریت در دستیابی به روشهای منسجم بهبود شرایط کار، بیش از پیش نمایان می شود. ایمنی و استاندارد سازی در آزمایشگاه ها به اوایل دهه ۱۹۷۰ باز می گردد که به اختصار آن را GLP می گویند. اصول GLP مجموعه ای از معیار ها و قوانین را در مورد درستی کار در آزمایشگاه و محیط کار و بررسی نتایج آن مورد بررسی قرار می دهد. رعایت ایمنی در آزمایشگاه و حفاظت کار با مواد شیمیایی، تنها در انجام کار و استفاده مستقیم از آن نیست. تمامی افرادی که در تهیه مواد اولیه شیمیایی، بسته بندی و نقل و انتقال و استفاده از آن در آزمایشگاه فعالیت دارند، به نحوی ملزم به رعایت اصول ایمنی هستند.

از آنجایی که آگاهی از اصول ایمنی آزمایشگاه و رعایت آنها راهی ممکن برای برخورداری از ایمنی در آزمایشگاه است در این مقاله به چگونگی رعایت ایمنی و مدیریت آزمایشگاه پرداخته شده که جزئیات آن در متن کامل مقاله بررسی گردیده است.

واژه های کلیدی: ایمنی، آزمایشگاه، مدیریت.